

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

ΣΤΟΝ

ΤΙΜΟΘΕΟ ΘΕΟΔ. ΛΑΓΟΥΔΑΚΗ

ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΟ ΑΡΚΑΔΙΤΗ ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΒΟΥΣΙ ΡΕΘΥΜΝΗΣ (1939-1974) 35 ΕΤΩΝ

25 ΜΑΪΟΥ 2024 ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΓΙΑ ΤΑ 50 ΧΡΟΝΙΑ ΜΝΗΜΗΣ & ΤΙΜΗΣ (1974-2024)

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΡΕΥΝΑΣ-ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ : ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝ. ΛΑΓΟΥΔΑΚΗΣ – ΜΑΪΟΣ 2024 - ΑΘΗΝΑ

(E- Mail: giorgiolag@hotmail.com Κτν. 6936665688)

ΤΙΜΟΘΕΟΣ ΘΕΟΔ. ΛΑΓΟΥΔΑΚΗΣ

ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΟΣ ΑΡΚΑΔΙΤΗΣ ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΒΟΥΣΙ ΡΕΘΥΜΝΗΣ

ΤΕΛΕΙΟΦΟΙΤΟΣ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

(1939-1974) 35 ΕΤΩΝ

Ο Ιεροδιάκονος π. **ΤΙΜΟΘΕΟΣ** (κατά κόσμον ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ) **ΛΑΓΟΥΔΑΚΗΣ** γεννήθηκε το 1939 στο Καβούσι Ρεθύμνης. Γονείς του ο **Θεόδωρος Γρ. Λαγουδάκης** από το Καστρί Μυλοποτάμου Ρεθύμνης και η **Κατίνα Μανωλεσάκη** από το Καβούσι Ρεθύμνης.

Το 1949 σε ηλικία 10 ετών, ο **Αριστείδης** (μετά ΤΙΜΟΘΕΟΣ) αφομοιώθηκε στο Μοναστήρι του Αρκαδιού. Από τότε η ζωή του ήταν συνυφασμένη με το Θεό και την Εκκλησία.

Σε μια δύσκολη εποχή για τον τόπο με στερήσεις πείνα και δυστυχία ο Αριστείδης θέλει να μάθει γράμματα και ο πνευματικός του πατέρας Ηγούμενος της Μονής π. **Θεόκλητος Βολανάκης**, τον στέλνει στο Δημοτικό Σχολείο στα Χάρκια και το τελειώνει στην Αμνάτο όπου πηγαиноέρχεται με τα πόδια...

Το 1958 (19 ετών) έκαρη Μοναχός, και στα 22 του χειροτονήθηκε Ιεροδιάκονος από τον τότε Μητροπολίτη Ρεθύμνης και Αυλοποτάμου κ. **Αθανάσιο Αποστολάκη** και τον τότε ηγούμενο της Μονής π. **Θεόκλητο Βολανάκη**.

Για 17 ολόκληρα χρόνια (1949-1966) αφιέρωσε τη ζωή του στο "Μοναστήρι του" - όπως το αποκαλούσε. Από τότε το Μοναστήρι του και ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ έγιναν οι στόχοι του... Αυτούς τους στόχους έκανε καθημερινή πράξη στην πιο αγαπητή του διακονία, τη διακονία του ξεναγού... Όσοι είχαν την τύχη να τον ακούσουν, να τους ξεναγεί στους χώρους του Μοναστηριού και στο Μουσείο του, διέκριναν στο πρόσωπό του το γνήσιο εκφραστή της Αρκαδικής Παράδοσης και Εθελουσίας.

Ο Τιμόθεος στο "Μοναστήρι του" ήταν πολύ ευχάριστος και αγαπητός άνθρωπος. Οι συγγενείς του τον αγαπούσαν και τον λάτρευαν. Και αυτή την αγάπη την ανταπόδιδε σε όλους. Βοηθούσε όλους τους ανθρώπους όταν μπορούσε και όσο μπορούσε...

Στα 24 του ο Τιμόθεος συνέχισε τις σπουδές του στο Γυμνάσιο στα Χανιά κοντά στο Μητροπολίτη Κυδωνίας και Αποκορώνου κ. **Νικηφόρου Συντζανάκη**.

Παράλληλα διακονούσε στον Άγιο Λουκά, στον Άγιο Νικόλαο Σπλιάντζιας, και στον Άγιο Νεκτάριο.

Η δικτατορία της 21^{ης} Απριλίου 1967 τον βρήκε μαθητή στην Πέμπτη τάξη του Γυμνασίου Χανίων.

Ο Τιμόθεος ήταν θαρραλέος στις αποφάσεις του και ήταν ένας από τους λίγους Έλληνες κληρικούς που όρθωσαν το ανάστημά τους απέναντι στο καθεστώς της χούντας.

Δεν δίστασε να τα βάλει ακόμα και με τον κλήρο που σε μεγάλο βαθμό συνέπλεε με το χουντικό καθεστώς!

Έτσι ως υπεύθυνος κληρικός που ήταν, τον Ιούλιο του '67, με θάρρος ζητά από το τότε Υπουργείο Εθνικής Παιδείας την ίδρυση Πανεπιστημίου στην πατρίδα του στο Ρέθυμνο.

Πίστευε ότι με την ίδρυση Πανεπιστημίου στο Ρέθυμνο θα ανέβαινε πιο γρήγορα το πνευματικό επίπεδο των πατριωτών του. Όμως η πρωτοβουλία του αυτή προκάλεσε αντιδράσεις στη Μητρόπολη και αναγκάζεται να μεταβεί στο Ρέθυμνο.

Διορίστηκε Διάκονος στον Ι. Ν. Εισοδίων της πόλης του Ρεθύμνου με ένα "εξαρτημένο" μισθό. Θεωρούσε αδικία το γεγονός ότι οι Διάκονοι έμεναν εκτός από τις μισθολογικές διαβαθμίσεις του εφημεριακού κλήρου.

Παίρνει ξανά πρωτοβουλία και ζητάει από την Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος, να υπαχθούν και οι Διάκονοι στο ίδιο μισθολογικό καθεστώς με εκείνο του υπόλοιπου εφημεριακού κλήρου. Και δικαιώθηκε αργότερα με το Ν.Δ. 1399/1973.

Η πρωτοβουλία του αυτή τον οδήγησε ξανά σε "σύγκρουση" με τον Μητροπολίτη **Αθανάσιο** και τον εξανάγκασε να φύγει από το Ρέθυμνο και να μεταβεί στην Αθήνα για να σπουδάσει και να υπηρετήσει ως Διάκονος στον Ιερό Ναό του Αγίου Νικολάου Πευκακίων.

Το 1970, 31 ετών, γράφεται στο πρώτο έτος της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Ο **Τιμόθεος** ήταν ένας πολύ δραστήριος, και υπερβολικά κοινωνικός άνθρωπος. Οι φοιτητές της Θεολογικής Σχολής αλλά και άλλων Σχολών που τον πλησίαζαν έβλεπαν στο πρόσωπό του τον πατέρα τους και την γεμάτη από αγωνιστικότητα και δυναμισμό ψυχή του...

Το σπίτι του έγινε σύντομα το κέντρο συνάντησης και σίτισης όλων των άπορων συμφορητών του, μα πιο πολύ το "στέκι" όλων των αντιφρονούντων με το στρατιωτικό καθεστώς σπουδαστών και φοιτητών.

Η εκκλησία του Αγίου Νικολάου στα Πευκάκια έγινε πολύ νωρίς, ο πόλος έλξης για τον **Τιμόθεο**. Όλοι έτρεχαν εκεί κάθε Κυριακή και κάθε γιορτή να ακούσουν τον "γελαστό Καλόγερο" και να κουβεντιάσουν μαζί του, μετά τη λειτουργία.

Άσκησε σημαντική κοινωνική προσφορά πιστεύοντας με σθένος και αγάπη ότι η Εκκλησία πρέπει να έχει αποφασιστικό ρόλο στη ζωή των χριστιανών, στην καθημερινή τους ζωή, και όχι μόνο μέσα στο Ναό. Πίστευε ότι υπέρτατη αξία στη ζωή του ανθρώπου αποτελεί η προσφορά στα ιδανικά, στις αρχές, και στη κοινωνική δικαιοσύνη.

Αυτά τα πιστεύω του Τιμόθεου ήταν και το μυστικό της απέραντης ανθρωπιάς του, της δυναμικότητας και της αποφασιστικότητάς του, για καλύτερες μέρες για όλο τον Ελληνικό Λαό...

Δυστυχώς οι εκκλησιαστικοί ιεράρχες της εποχής εκείνης δεν ετήρησαν ως όφειλαν Δημοκρατική στάση και δεν αφουγκράστηκαν τους παλμούς του λαού, όπως το έπραξαν - με πολλούς τρόπους- απλοί παπάδες με δημοκρατικά ιδεώδη.

Το 1971 έγραψε τα βιβλία «**Αρκάδι: Λίγες σελίδες για την ιστορία του**» και το «**Επίτομος Ιστορία Ιεράς Μονής Αρκαδίου**»

Σε όλη την πορεία του Φοιτητικού Κινήματος ο **Τιμόθεος** βοηθούσε με κάθε τρόπο τους φοιτητές και συμμετείχε στον ξεσηκωμό κατά της χούντας ενεργά.

Τριτοετής φοιτητής της Θεολογικής Σχολής, βαθιά πολιτικοποιημένος, έχοντας ενεργή συμμετοχή στο φοιτητικό κίνημα, ο **Τιμόθεος** θέτει υποψηφιότητα στις εκλογές του συλλόγου της σχολής του τον Νοέμβριο του 1972.

Ήταν ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα παρωδίας εκλογών: ενώ τον ψήφισαν 43 φοιτητές, στην καταμέτρηση βρέθηκαν μόνο 28 ψήφοι! Με θάρρος και τόλμη ο **Τιμόθεος** αποκάλυψε και κατήγγειλε στο Σύλλογο των Καθηγητών της σχολής του, αλλά και δημόσια στον τύπο («**Βήμα 28-11-1972**»), με αδιάσειστα στοιχεία, την εκτεταμένη νοθεία των οργάνων της Χούντας που έγινε σε βάρος του στις φοιτητικές εκλογές.

Συμπαραστάθηκε ηθικά και υλικά στους εξεγερμένους φοιτητές της Νομικής τον Φλεβάρη του 1973 μαζί με τον **π. Γεώργιο Πυρουνάκη** και τον τότε επίσκοπο **Αναστάσιο Γιαννουλάτο** (σήμερα Αρχιεπίσκοπο Αλβανίας).

Στην εξέγερση του Πολυτεχνείου ο **Τιμόθεος Λαγουδάκης** πήγαινε στους φοιτητές διάφορα κείμενα τα οποία τα διάβαζε η τότε φοιτήτρια **Μαρία Δαμανάκη** στο ραδιοφωνικό σταθμό του Πολυτεχνείου, και μετέφερε κάτω από το ράσο του τρόφιμα, φάρμακα και είδη πρώτης ανάγκης στους έγκλειστους φοιτητές.

Λόγω της αντιστασιακής του δράσης ο **Τιμόθεος Λαγουδάκης** συνελήφθη αρκετές φορές και βασανίστηκε στο ΕΑΤ-ΕΣΑ από τους **Χατζηζήση & Θεοφιλογιαννάκο**.

Τους διαλόγους που είχε μαζί τους τους υπαγόρευε στο φίλο και συναγωνιστή του μακαριστό **π. Βασίλειο Βολουδάκη**, που γνώριζε δακτυλογράφηση, και κατόπιν ο Τιμόθεος, έδινε τις δακτυλογραφημένες σελίδες στους δημοσιογράφους για να γνωστοποιηθούν από τους δημοκρατικούς ελεύθερους ραδιοσταθμούς του εξωτερικού (BBC & Ντώϊτσε Βέλλε) .

Αρχές του 1974, τεταρτοετής φοιτητής, ο **Τιμόθεος Λαγουδάκης** ζήτησε από την Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος τη χειροτονία του ως Πρεσβύτερος στον Ιερό Ναό του Αγίου Νικολάου Πευκακίων όπου και διακονούσε.

Ήθελε, τελειώνοντας το Πανεπιστήμιο να συνεχίσει τις μεταπτυχιακές σπουδές του στη Γερμανία.

Όμως η Χουντική Ασφάλεια της Αθήνας του απαγόρευσε, την τελευταία στιγμή τη χειροτονία φοβούμενη αντιστασιακό συλλαλητήριο στην καρδιά της Αθήνας, με αφορμή την χειροτονία του δημοκρατικού διακόνου **Τιμόθεου**.

Λυπήθηκε αρκετά για την οριστική ακύρωση της χειροτονίας του. Τον αγώνα όμως για τους "Ελεύθερους Φοιτητές" δεν τον ανέστειλε.

Συνέχισε με το ίδιο θάρρος και πείσμα την αντιστασιακή του δράση στον αγώνα για την **Ελευθερία και την Δημοκρατία στην Ελλάδα**.

Ο Τιμόθεος Λαγουδάκης ήταν ένας μάρτυρας αγωνιστής κατά της Χούντας και υπήρξε σύμβολο του αγώνα του φοιτητικού κινήματος κατά της δικτατορίας. Η γενναιοψυχία του ήταν πρότυπο λεβεντιάς και αγωνιστικότητας.

Έχασε τη ζωή του στις 25 Μαΐου του 1974 όταν μαζί με τον επίσης αντιστασιακό και φίλο του ιερέα **Παντελεήμονα Κατσούλη** επέστρεφαν οδικώς στην Αθήνα από την Κόρινθο.

Είχαν πάει για τη χειροτονία του επισκόπου Φιλίππων, **Προκοπίου**.

Σκοτώθηκαν και οι δύο σε ένα περιέργο "τροχαίο" που πολλοί θεώρησαν ότι ήταν δολοφονία και όχι ένα τυχαίο γεγονός.

Αυτός ο "ξαφνικός θάνατός" του **Τιμόθεου Λαγουδάκη** λίγες μέρες πριν πάρει το πτυχίο του και δύο μήνες πριν ελευθερωθεί η Ελλάδα από την Χούντα, δεν τον άφησε να ζήσει και να χαρεί και ο ίδιος την δικαίωση των αγώνων του και να πανηγυρίσει με τους συμφοιτητές του την επαναφορά της **Ελευθερίας και της Δημοκρατίας στην Ελλάδα**.

Και ήταν μόλις 35 χρονών...

Για κάποιους το όνομά του ηρωικού λεβέντη Ρεθεμιώτη Κρητικού **Τιμόθεου Λαγουδάκη δυστυχώς** μπορεί να χάθηκε στην ομίχλη του χρόνου αλλά για πολλούς άλλους Δημοκράτες Έλληνες οι θυσίες και οι αγώνες του **ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΘΑ ΞΕΧΑΣΤΟΥΝ !**

ΑΙΩΝΙΑ Η ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ!!

ΑΘΑΝΑΤΟΣ!

Τα στοιχεία για τη ζωή και τη δράση του Ιεροδιάκονου π. Τιμόθεου Λαγουδάκη αντλήθηκαν από τις παρακάτω πηγές και αποτελούν προϊόν έρευνας μου για τα 50 χρόνια απο το θάνατό του:

1. Συγγραφέας Μιχάλης Τρούλης ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ-ΤΕΧΝΗΣ ΚΡΙΤΙΚΗΣ "Ο ΔΟΥΡΕΙΟΣ ΙΠΠΟΣ των Κρητικών Γραμμάτων" Εκδότης Μιχάλης Παπαδάκης – Δάνδολος Αφιέρωμα με τίτλο "Αρχάγγελος χωρίς ρομφαία", Ρέθυμνο-Μάιος 1986.
2. Συγγραφέας Παναγιώτης Μιχ. Παρασκευάς "Το Καβούσι Ρεθύμνης στην Ιστορία", Ρέθυμνο 2011 (σελ. 406, 408).
3. Άρθρο π. Βασιλείου Βολουδάκη στην "Κιβωτό της Ορθοδοξίας" (17.11.2016)
4. Άρθρο π. Βασιλείου Βολουδάκη στην εφημερίδα "Παρασκευή + 13", 26.11.2010.
5. Wikipedia: Τιμόθεος Λαγουδάκης.

Επίσης εκτεταμένη αναφορά στη ζωή και την αγωνιστική δράση του **Τιμόθεου Λαγουδάκη** βρίσκονται:

1. στο βιβλίο του Δημήτρη Βεριώνη "**Θάνατοι στη χούντα**" (εκδ. Τόπος, Μάιος 2024)
2. στη συνέντευξη (ΕΡΤ3) του Θεολόγου Αντρέα Αργυρόπουλου **ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΧΟΥΝΤΑΣ 18-11-2018**.
3. <https://50xroniapolytexneio.gr/lagoudakis-timotheos/>